

ENTREVISTA

Oriol Amat

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA FINANCERA I COMPTABILITAT A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

“Amb les NIC encara hi haurà més possibilitats que es produeixin fraus legals”

“L'ICAC hauria de deixar de regular la comptabilitat”

Albert Bassols
BARCELONA

■ Les normes internacionals de comptabilitat (NIC) seran d'aplicació obligada des del gener de 2005 per als grups consolidats que cotitzin a borsa. A dos mesos vista, quin grau d'adaptació hi ha d'aquestes normes?

■ Les normes tenen dues etapes. D'una banda, els grups cotitzats a borsa que a Espanya no són més de 500 i estan ben preparats, i de l'altra, la resta d'empreses. Per als grups cotitzats a borsa, ja és obligatori des de l'1 de gener de 2004. Ara ja porten 10 mesos seguint-les. És obligatori per a elles perquè el 31 de gener de 2005 hauran de presentar comptes, donant dades de 2005 i 2004. Conec bastants grups cotitzats i ja fa 10 mesos que utilitzen les NIC sense cap problema. El problema serà per a les no cotitzades que hauran d'aplicar les NIC el gener de 2006.

■ ¿Hi ha un tipus d'empreses o sectors on sigui més complicada aquesta adaptació?

■ Per a les entitats de crèdit hi ha una NIC, la norma NIC-39, que tracta tota la comptabilització dels derivats, que és molt complicada. Les entitats de crèdit s'estan resistint a aplicar-la. La UE, que ha acceptat la resta de normatives, encara no ha acceptat aquesta. I veig difícil la seva aprovació per a finals d'any. Com que els futurs i les opcions cotitzen a borsa, oscil·len molt. Aplicar la NIC-39 vol dir que el 31 de desembre les entitats de crèdit han de donar tots els instruments financers però amb els valors d'aquell dia. Això pot produir grans fluctuacions dels resultats d'un any a l'altre, cosa que aquestes entitats no volen.

■ Quins són els aspectes més difícils d'aplicar per a les empreses d'aquestes normes. ¿Potser el 'valor raonable'?

■ El més difícil d'aquestes normes és que estan fetes amb mentalitat anglosaxona. Nosaltres tenim un sistema amb un pla comptable molt concret que diu com ha de ser un balanç o un compte de resultats. Les NIC segueixen la filosofia anglosaxona: no hi ha un model de balanç. Hi ha moltes més opcions a l'hora de fer les coses. Pel que fa al valor raonable, l'Institut de Comptabilitat i

XAVIER CARRON

Auditoria de Comptes (ICAC) a Espanya ja ha dit que només s'aplicarà a divises i a valors negociables, no als immobles.

■ ¿La implantació a les NIC obligarà a fer reformes en algunes lleis o normatives, com la llei de societats anònimes, el codi de comerç i el Pla General de Comptabilitat?

■ Totes aquestes disposicions hauran de canviar. L'ideal de les NIC implicaria aplicar-les tal com són, però hi ha bastants països, entre ells Espanya, que ja han dit que el que faran és agafar el seu pla comptable i adaptar-lo a les NIC, és dir fer un pla nou. Per tant, també s'haurà de canviar la legislació fiscal.

■ Quina pràctica recomana als empresaris: fer un curs, demanar informació a l'administració, comprar-se un llibre sobre les NIC...?

■ Totes aquestes opcions són bones. A l'Associació Catalana de Comptabilitat hem editat diverses publicacions. En una fem una comparació entre la normativa espanyola i la normativa NIC. Diverses entitats organitzen seminaris i les facultats estan adaptant els plans d'estudis. La opció de demanar informació a l'administració és la que menys clara tinc, ja que no ha fet una campanya d'informació.

■ Amb aquestes normes hi haurà més fiabilitat comptable i s'evitaran els escàndols?

■ La normativa té tres grans

problemes. El primer, que cada país té una normativa diferent i això impedeix la comparació. El segon, a tots els països, les normatives comptables deixen molta llibertat a l'hora de comptabilitzar, de manera que es pot fer que el benefici d'una empresa pugi o baixi de manera legal. I, tercer, tot es valora amb el cost d'adquisició, amb què les dades que es donen no se les creu ningú.

■ Amb les NIC encara hi ha més alternatives que amb la normativa espanyola, per la

qual cosa encara hi ha més possibilitats de fraus legals. No és un antídoto en contra dels fraus. A l'Associació hem fet un estudi que demostra que a les NIC hi ha 122 temes en els quals les empreses poden triar la manera de realitzar la comptabilitat, mentre que en la normativa espanyola actual n'hi ha 55. Mentre els governs vulguin controlar la comptabilitat, serà impossible la comparació entre països. L'ICAC hauria de deixar de regular la comptabilitat:

PERFIL

Oriol Amat, de 47 anys, va néixer a Barcelona. És doctor en ciències econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i va realitzar estudis de postgrau a Estocolm i Los Angeles. Actualment és catedràtic d'economia financera i comptabilitat a la Universitat Pompeu Fabra, vicepresident de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID) i membre de la junta del Col·legi d'Economistes de Catalunya. També és autor de diversos llibres de gestió i comptabilitat, alguns referits a les normes internacionals de comptabilitat (NIC).

hauria d'adoptar les NIC i punt. Si volem que aquestes normes donin fiabilitat, s'han d'eliminar les alternatives.

■ Si les NIC no són la solució de la transparència ni de la fiabilitat, per a què serveixen, doncs?

■ Les NIC seran una pèrdua de temps i de recursos si no s'eliminen les alternatives i els Estats no renuncien a regular la comptabilitat. Les alternatives afavoriran la comptabilitat creativa i la regulació per part dels Estats impedirà la comparació entre països.

“La comptabilitat creativa, un engany”

■ ¿Comptabilitat creativa és un sinònim d'engany sobre els comptes d'una empresa?

■ És un engany, en teoria, legal. És a dir, quan, legalment, es poden fer les coses de formes diferents, sempre es fa de la manera que sigui més profitosa. I hi ha empreses que ho fan. La manera perquè no passi és eliminant alternatives.

■ Últimament proliferen els llibres recepta, alguns amb grans èxits de venda, sobre gestió i filosofia empresarial. ¿Són eines efectives?

■ Hi ha de tot. De llibres se'n publiquen més del que s'haurien d'editar perquè el mercat

no té temps d'absorbir-los. Els llibres moltes vegades ajuden les empreses. Crec en els llibres que diuen que per tenir èxit cal treballar molt i... 50 coses més.

■ Vostè és vicepresident de l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció (ACCID). Quins objectius té l'associació i el seu primer congrés el 2005?

■ L'Associació pretén millorar el nivell de tot el que té a veure amb la informació financera a Catalunya. Pretén unir sinergies entre els col·legis professionals i entre tots apujar el nivell. Augmentar l'intercanvi entre professionals i universitats. El congrés

pretén presentar nous desenvolupaments en matèria comptable, fomentar l'intercanvi d'idees entre el món acadèmic i l'empresarial i donar a conèixer la recerca.

■ Com a professor de la Pompeu Fabra, ¿creu que hi ha un bon nivell general d'ensenyament dels temes comptables i financers?
■ Crec que la gent que ha anat a la universitat i a les escoles de negocis tenen un bon nivell de temes de finances i comptabilitat. El que passa és que el coneixement pràctic a vegades no és tan bo i, a vegades, falten els elements per tal d'interpretar les finances i el comptes d'una empresa.